

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.

A SZABADELVÉPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hettől, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Előfizetési feltételek:

helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve.

Egész évre . . . 10 frt.
Félévre . . . 6 frt.
Negyedévre . . . 2 frt 50 kr.
Egy órá . . . 1 frt.

Előfizetheti helyben a kiadóhivatalban **Kutasi Imre nyomdájában**, aztán Telegdi K. Lajos és Ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

Hirdetési díj:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű a többizben megjelenő hirdeményeknél leengedő törvény. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyiltéri közlemény minden sora 20 kr. Ezek a szerkesztő által vétetnek fel. — A hirdetések a szerkesztőségben és kiadóirodában. — Az előfizetési s hirdetési pénsek a kiadóhivatalban, a lap szellemi részében tartozó közlemények a szerkesztőség irodájában csejéldotva, Fried-ház 19. sz. alatt cizmezendők.

Debreczen, május 2.

Párisban a béke diadalmát ülik, Konstantinápolyban harcra készülnek. Párisba az ipar, kereskedelem, gazdaság, művészet siet testvéri ölelésre, Konstantinápoly felé meg azért sietnek a nemzetek, hogy egymást gyilkolhassák. Borzasztó két ellentét! Mindkettő a humanitás elvét irta lobogó zászlójára! Melyik hazudik?

A nagy pontius pilátusi kézmosás megtörtént. Miklós ngy. állítólag egészségi tekintetnél fogva átadta a fővezéri kancsukát Totleben tábornoknak. . . . és vele együtt a megbízást is Konstantinápoly elfoglalására.

És Totleben katona, mérnök és műszaki ember, ő engedelmessé, mérni és számolni tanult csak, de érzeni elfelelt és azért ő a legalkalmasabb — végrehajtója a nyugatromai császárság föléltetésére orosz dugaszban tartott tervnek.

Totleben ért is hozzá. Míg a csár által 400,000-főre kiegészített rendelt Balkán félszigetbeni muszka sereg ezen számi színvonalra emelték, az új főhadvezér célszerű erdítési munkálatokkal foglalkozik és San-stefanóval a központban, a Csataldja vonallal örviül egy muszka Plevnát épít.

Sőt a „N. W. Tagblatt” még azt is tudni véli, hogy az orosz sereg előhada tíz kilométerrel közelebb férközött Konstantin városához, minek következtében a török csapatok lökészen tartanak. Mindenki katona 250 töltényt kapott és általában az egész török fővárosban és környékén lázasan foly a tevékenység oly célból, hogy a török hadere 150 ezer főre emelhetessék.

Layard, a konstantinápolyi angol követ panaszokdott a szultánnál a cabinetváltozás miatt, míg más hír megmagát a cabinetváltozást épen az angol-török barátság ellepezésére rendezett csinynek mondja. Az angol követ azon tanácsot adá a szultánnak, hogy egy Konstantinápoly ellen netán végrehajtandó orosz merénylet esetére vonuljon át az ázsiai részre, hogy méltóságát és elhatározásainak korlátlanágát megörizhesse.

Annyi bizonyos, hogy Oroszország keresztény folszabadtási politikájával együtt bosszantó zsákutczába tévedett. Mert Goresakoffnak az volt ám a politikája, hogy a kecske is jóllakjék, meg a káposzta is megmaradjon.

A balkán-félszigeti keresztényeket főlakarta ugyan szabadtáni Oroszország a porta nyomása alól, de csak azért, hogy a saját főhatósága alá helyezze. Midőn aztán Európa és különösen birodalmunk és Anglia a san-stefanói szerződés aranybetűs palástjába burkolt muszka mágus célzatait helyteleníteni kezdé, Oroszország pulyka módra futja föl magát és dorombolni kezdett, hátha megijed tőle Európa, vagy legalább mi és Anglia.

De oh csalódás! Nem úgy lón. A Gladstone rossophil hymnusai nem kábitá el az angol közvéleményt, királyné és nemzet egyenlő lelkesedéssel készülnék szembe szállani a san-stefanói intentiókkal.

És ez az, mire Goresakoff nem számított. Az oroszokon Victoria, családi kötelességeit nem áldozta fel királyi kötelességeit.

És ma Oroszország szemben áll Angliával a nélkül, hogy érezze magában

erőt arra nézve, hogy a brit országnal sikeresen meg is fog mérközhetni. A san-stefanói szerződést pedig önczátolata nélkül föl nem áldozhatja, — életre, halálra magát nem adhatja Oroszországnak!

Mindenképen mesterkedik tehát, — hogy valamiképen kirántsa lólábát a sárból, melybe feneklett.

Ignatieff bécsi missiója volt az első kísérlet; azután következett a német közvetítés és most — a német koronahercegnek Londonba történt utatázása, állítólag csak azért, hogy ott időző nejt haza kísérje.

De lehet-e föltenni még a csuzos Goresakoffról is azt, hogy e kedvező alkalmat Victoria királynőre hathatni — elszalaszta.

Nagyon is valószínű, hogy a német trónörökös Londonban minden befolyását föl fogja használni Oroszország érdekében, hogy vajon sikerül-e neki az elvszilárdosított tanusított Victoriát természetben is diadalszekeréhez lánczolni, az már megint más kérdés.

Addig is Totleben „auf Tod und Leben” készült végrehajtani a san-stefanói szerződést — ha lehet!

— **Sennyey Pál** báró képviselő állásáról lemondását a jobboldali ellenek tagjainak már ápril 13-án bejelentette, azonban levelet a „K. N.” csak most közli azon indokból, mert — állónak látszott bevárni, hogy az elöb a képviselőháznak hivatalosan bejelentessék.

A levél így hangzik:
Kedves barátaim és társaim!
Hosszas gyengélkedésem, mely miatt képviselői kötelességeimnek ugy mint kívántam volna, meg nem felelhettem, már régebben azon elhatározásra indított, hogy képviselői állásomról lemondjak; de legközelebbi politikai barátaim kérelmére — e lépémet a különben is küszöbön álló általános választásokig elhalasztani kész voltam.

Midőn azonban a szorosabb pártköték, mely hozzatok fizött, megváltozott, megszűnt az egyetlen indok, mely miatt viszályosomat eddig függőben tartottam, és ez által fölemlt abbeli kötelességem, hogy oly állástól, melyet — mit tenni eddig minden helyzetben szokásom és törekvésem volt — teljesen be nem tölthetek, megvájjak; és egy időre egészségemnek és családi körömmek élve — ha lsten úgy akarja — nem sokára ismét megújult erővel teljesíthessem polgári kötelességeimet.

Midőn e szerint körötökből k lépek, a legbensőbb rokonszenv és szer-tét követ beemtetek azon párti keblébe, mely legközelebb alakult. Ha valaki, én tehetek mellettek tanubizonyoságot, hogy benneteket — kik tudva és ismerve azt, hogy tálam az elvishés és kötelességet háttérbe szorit, sőt kizar minden hatalmi vagy dicsvágyat, — sorozatok körülöttem és az evvel járó önmegtartást és gyakran el nem kerülhető áldozatokat soha sem éreztetétek velem, hogy, mondom, b-nnetek csak a legönzetlenebb hazasájt és azon remény, — azon érzet vezet az új pártkötélbe, hogy tágabb körben és hatványozott befolyással sikeresebben fogjátok a hazát szolgálhatni.

Fogadjátok ehcz legöszintűbb ohajaimnak kifejezését, valamint szívem melyből fakadó köszönetemet azon valódó ragaszkodásért és támogatásért, melyben valóságos idők és körülmények közt engem részesíteni szivesek voltak, melynek emlékét politikai pályám legkezebb kincsét köze számítom mindenha.

Kelt Bélyben, 1878. ápril-13-án.
Br. Sennyey Pál s. k.
Báró Sennyey Pál lemondó levele így hangzik:

„Méltóságos Elnök ur!
Icen tisztelt Uram!
Tisztelettel kérem méltóságodat, méltóztassék a mélyen tisztelt képviselői Háznak bejelenteni, hogy képviselői állásomról lemondok; és ez alkalommal kegyesen fogadni hazafiai tiszteletemnek öszinte kifejezését mellyel maradok Méltóságos Elnök urnak
Bélyben, ápril 13-án 1878.
Br. Sennyey Pál,
zemplényemzei kir. helmezi választókörület képviselője.”

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája.

A szerencse pillanata.

Irtá: **Hackländer F. W.**
ELSŐ KÖTET.

Tizedik fejezet.

Egy szolga és két barát.

„Abban nem lesz hiány. Mihelyt ki szabad járnom”, tette hozzá vonatkoztatással, „és a hercegünö engem elfogad, erre nézve minden lehetök követek.”

„Hála istennek, végre derengni kezd előttem e homályban”, mondá a fővadászmeister mély lélegzetvétel után. „Bölgögnak valhatta magát, hogy otthon maradt. Most még egy érte-

kezletem van a herceggel és attól tartok, hogy csipő kifejezésekkel fog elhalmozni. Tehát viszontlátásra holnapig”, és ezzel kezét nyújtott, „vél és dacszövevényre!”

„Es jó siker fejeben”, viszonzá Wenden ur, mire elváltak.

A fővadászmeister kocsihája veté magát és hazakocsizásra természetesen az imént fölfolyt megbeszélésre gondolva így szól magához: „Már most kevésbé félek! Ugy vélem, hogy jó villámhárítóra tettem szert.”

A kamarás pedig a maga részéről ezalatt az ablakon nézegett ki, midőn pedig észre vette, hogy ő excellentiája fogata a sarkon befordult, közdörzsölgetve ekként vélekedék: „Az hiszem, hogy e közlemény valóban képes volna gyöngédkedő állapotomat mihamarabb megszüntetni. Féltre az armányokkal! Elégég megkeserülttem. A körülményekhez mérten irásban fogok kihallgatásért kérelmezni a regensnél.”

— **Az indemnitásnak**, mely a közös költégvetést illetőleg tervben van — mint az „E-r” írja — oly értelmezést adnak, hogy az csak a fedezeti részre terjedne ki. A szükségleti részt rendszeren letárgyalnak és végleges megállapítást a delegatiónk; a fedezeti rész megállapítása azonban oly záradékkal látatunk el, hogy a terhek felosztása a két állam között akkor történik meg, ha a quota-arány törvényesen meg lesz állapítva. Addig a mostani quota szerint történnek a folyó járulékok beszoállításata.

— **A torpedók** kivételére nézve Tisza és Széll miniszterek aláírásával, a hivatalos lapban a következő rendelet jelent meg: A minisztertanács határozata folytán és egyetérten a cs. kir. osztrák miniszteriummal, torpedók-nak kivételre — szétraktól állapotban is — az osztrák-magyar monarchia összes határain megtiltatik. Ezen kivételi tilalom jelen rendelet közzétételének napjával lép életbe.

— **Rövid hírek.** A német trónörökös ápr. 30-án Londonba utazott. — **Streymayr** osztrák közoktatási miniszter, ki egészsége helyreállítása végett a krapina-templai fürdőben időzött, teljesen meggyógyulva Bécsbe érkezett. — **Simmer Teréz** az ismert mérgek-vevőnöt tegnapelőtt szállították a neudorfí fey-lába, hogy ott szenvedje el 15 évi súlyos börtönbüntetését. — **Az angol király** William neví költözök közönsé levelet intézett egy oroszellenes csatadal beküldésért, melynek indokát ő felsége teljesen méltányolja. — **Sz. Pétervárt** ismét új három tartalékos gyaloghadosztályt szerveznek s az orosz hadsereg ezáltal 48 zászlóaljjal és 144 ágyúval fog gyarapodni.

Országgyűlés.

— A képviselőház ülése, május 1 én. —

Elnök: Várady; jegyzők: Beöthy, Gullner, Molnár.

A miniszterek közül jelen vannak: Tisza, Perczel, Trefort, Péchy, Bodekovics, Szende.

Liptó megye föllirata a bírói felelőségről szóló törvények megváltoztatása iránt, továbbá Hosztinszky Sándor, Halasy Béla s a fiamei kereskedelmi és iparkamara kérvényei, ez utóbbi kivételével, mely a pénzügyi bizottsághoz tetetik át, a kérvényi bizottsághoz utasítatnak.

Az interpellációs könyvben Molnár Aladár interpellatiónja van bejegyezve a Szent István nap megülete tárgyában a belügy- és a közoktatásügyi miniszterhez s Szilágyi Dezsőé a bosnyák menekültek visszaküldése iránt a miniszterelnökhöz.

A ház ápril havi költségvetése elfogadtatván, köv-tkeztet a belügyminiszteri költségvetés tárgyalása.

Irányi Dániel a központi igazgatás címénél fölszóll. Előadja, hogy közelebb oly értesületeket vet, melyek a kormányának két helytlen rendeletéről szólnak. — Az egyik e rendeletek közül az, mely a rögtönítelő bíróságra vonatkozó ügyeknek a templomi szöszlel való kihirdetése iránt intézkedik, sérelem mind a vallási hatóságokra, mind a politikai közegekre nézve. Másik a Szent István nap megülepítésére vonatkozó rendelet, mely a vallászabadságra sérelem.

Tisza a Kálmán miniszterelnök: A mi a statáriális rendeleteknek szöszekről való kihirdetését illeti: én öszintén megvallom, nem emlékszem, hogy e tekintetben valami métkedés történt volna, de végére fogok járni, miben áll a dolog.

Nézetem különben az, hogy nálunk Magyarországon szöszekből kihirdetni nem most, de mióta Magyarországon megyei és alkotmányos élet van, igen sok rendeletet szoktak, melyek nem egyházi dolgok, így pl. az országgyűlési választási ügyeket illetőleg a törvényben egyenesen ki van mondva, hogy a szöszekről hirdettesse ki.

A másik dologra áttérve, egyetérték a t. képviselő urral, hogy a kormányának nincsen joga arra, hogy egy felekezettel a másik felekezett ünnepeit megtartassa, de biztosíthatom róla a képviselő urat, hogy a kormányának ezt nem szándékában sem volt. A rendelet kibocsátására az szolgált okok, hogy az országban nem magyar ajkuk által lakott vidékeken, így helyütt a lakosság más helyt a hatóság ohaj-

Tizenegyedik fejezet.

Világító mecsér.

Midőn Fernow kapitány vendéglátó barátja házát odahagyá, ugy találta, hogy igen kellemes est van. — Hogy mégis kisse hűvös volt, észre sem vette; hiszen fölmelegteték keblét azon nyájás képek és gondolatok, melyek őt körül rajzok és melynek központja mindig és mindig csak ő volt. Mennyire boldognak érzé magát, hogy amaz imadott leányval közös titka van és pedig mennyire bájos volt e titok! Látni ama est óta csak ritkán látta, miután meg épen nem mulatott vele, hacsak azt mulatságnak nem vesszük, ha udvari ebéd közben így kérdést intézett hozzá: „Megy kegyed ma a dalszínházba?” és ő csak azt válaszolá, „Ugy hiszem, hogy ott leszek.” Ellenben közöttük fökéletes sürgöny és jelző viszony rendeztetett be, hogy a leghosszabb sürgönyök is föladhatók és viszont megérthetők voltak.

totta, hogy a Sz. István ünnepe, mint magyar nemzeti ünnepe, megünnepeltessék s néhány helyen azon választ nyerték, hogy „nem ünnepljük meg, mert nem vagyunk azon a valláson, hanem mivel az csak a magyar fajnak ünnepe, mi nem ismerjük el, hogy az másnak is ünnepe lehessen, mint a magyar fajnak.” Én csak azt gondolom, — hogy ezen fölfogás olyan, a melyvel szembe lépni helyén van, mert ha Sz. István ünnepe a magyar állam ünnepeinek tekintetik, akkor az nem tehet küllöbséget, hogy ezen magyar állam alattvalója, a magyar, vagy valamely más fajhoz tartozik, mert a magyar államnak polgára. Hanem a rendelt fölemagaráztatott s hogy minden további tévedések kikerültesenek, ígértem a t. képv. urak, hogy az a kormány által meg fog magyaráztatni. (Helyeslés a középén.)

Simonyi Ernő, Szilágyi Dezső, Almássy Sándor szólnak meg föl s a tárgyalás tovább foly.

Mennyit adott a kormány ipari célokra 1877-ben.

Trefort Ágoston, mint közgazdasági miniszter ápr. 30-án terjesztette be az ipari célokra 1877-ben fördított összegeknek hová fordítására vonatkozó kimutatást. A kimutatás a következő adatokat foglalja magában:

Az országos magyar iparegyesület felügyelőe alatt álló budapesti ipariszolgákat a miniszterium 6000 ft államségélyben részesítette.

Ezen iskoláknak fenntartása 8222 ft 59 krba kerül; egyegyed fenntartási költséget tehát a társadalom ledez.

Czélja ezen iskoláknak az ipartanulók és segédiek elemi vagy további kiképzetése, kik eddig vagy semmiféle oktatásban nem részesültek, vagy pedig az elemi tanodába jártak ugyan, de magasabb tanfolyamot hallgatni alkalmuk nem volt.

A fenállott tanodák száma 7. Ezekben 30 tanfórtól 1347 tanuló nyert oktatást.

Az országos iparegyület az általa alapított iparos kézimunka tanítóképzede és kézimunka-iskola fenntartási költségei részbeni felezésére 1000 ft államségélyt nyert.

Ezen iskolák fenntartási költségei különösen kimutattva nincsenek; az egyleti kiadások pedig — melyeknek förszéd azonban kétségkivül az iskolák költsége képezi — 8086 ft 99 krba rúgnak.

Az egylet feladatát tüzte ki, a nők elméleti kiképzésének tovább fejlesztése mellett azok munkaképességét külön ipar- és kereskedelmi szaktanfolyam által ugy kifejteni, hogy magukat önérejkükből tisztességesen fenntarhassák.

A tanítóképzédének ez időszerint 40, a kézimunka-iskolának 13 tanítványa van; a tanorok száma 9.

A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara által felállított kolozsvári ipariszolgák 1500 ft államségélyt élveznek. Ezen iskolák mult évi fenntartási költsége 3180 ft 35 krba került. Feladata ép ugy, mint a budape-ti iskoláké, szellemi ismeretek nyújtása, működése tehát elméleti s nem gyakorlati téren nyilvánul. Az iskolákban 17 tanor működik, a tavalyi évben 357 tanoncz által látogatattak.

A pozsonyi házi ipart és iparos szakoktatást terjesztő egyesület költségeinek részbeni fedezésére 5000 ftot nyert. Az egyesület által fenntartatik Pozsonyban egy nőipartanoda, melyben 60 növendék nyert oktatást és ugy elméleti, mint gyakorlati ipartanítónői képzetet. Ezen intézetből évenként 20 képzett tanítónő lép ki. A tanorok száma 12; fenntartási költsége 19,702 ft.

Zay Ügröczon egy műmetszészeti tanműhely. Növendégeinek száma 16. Fenntartási költségei 1600 ft-ra rúgnak.

Somorján egy kőszíró tanműhely, mely később Nagyszombatba helyeztetett át. Tavaly 12 ifju nyert kiképzetést. Fenntartása 1110 ft-ra került.

Az egyesület által Znióváralján és Rimaszombatan fenntartott műmetszészeti tanműhelyek és egyéb tervbe vett összes alkotások évenként 29,102 ft-ra kerülnek.

A felső-magyarországi házi ipart és iparos szakoktatást terjesztő egyesület a mult évben a kassai közöszöszzeti tanműhelyre 2400 ftot; a homonnai műmetszészeti tanműhelyre 600 ft államségélyt nyert. Azonkivül fiz-t az állam ezen egyesületnél egy ipari felügyelőt, kinek járandóságai 1400 ft-ra rúgnak.

A közöszöszzeti tanműhely 12 tanuló ré-

szére van berendezve; felállítási költsége 9280 forint.

A homonnai műmetszészeti tanműhelyen kívül Jolsván esztergályozó és S.-A.-Ujhelyen kőszíró-tanműhely állítottatott fel.

Az iparos oktatást terjesztő soproni egyesület által felállított soproni ipariszolgák 500 ft államségélyben részesül.

Ezen iskolában 8 tanár nyújtja az oktatást. Az iskola évi szükséglete 2033 ft.

A kassai közöszöszzeti tanműhelynél alkalmazott ipari felügyelő kivül, a háromszéki házi ipart és iparoktatást terjesztő egyesület által Seps-Sz.-Györgyön felállított fonasztati tanműhely létesítésére és vezetésére egy ipari felügyelő neveztetett ki, járandóságai 1400 ftot tesznek.

Ezen két felügyelőn kívül az iparos szakoktatás és házi ipar terjesztésére kiküldött miniszteri biztos ezen miniszteriumtól tavaly 1800 ft uti átalányt élvezett.

A tavalyi állami költségen külföldre még két ifju, egyik a fémipar, másik a szász teremben festészetének tanulmányozására lett küldve, egyenként 1000—1000 ft segélyt élvezvén.

Fővárosi hírek.

— **Chiomi Emilia** k. a. a nemzeti színház vendége-neje már megérkezett a fővárosba s a „Hungaria”-ba szállt. — **Dr. Meryeny Dezső** ügyvéd Wertheim pénztárból 2600 ftot elloptak. — **Az egyetemen** a vizsgálatok máj. 10-én veszik kezdetüket. — **A Tüköry** palota tulajdonosa Frankl Mór csöbbe került.

— **Kugler Antalné**, szül. Leimberger Borbála, élte 75-ik évében meghalt. — **A szeretetház** javára máj. 2-án a vigadó kis termében hangverseny tartatik, melyen Jokáiné és Soldoné urölgyek is közreműködnek.

A párisi világkiállítás.

Tegnap május 1-én d. u. 2 órakor nagy ünneppésséggel nyitattott meg, és dacára annak, hogy a megnyitás előtti napon hullott zápor a kiállításhoz vezető utakat fenekeltetett tette s a kiállítás palota körül emelt karzatokat és emelvényeket nagyon megrongálta s az eső enapon is folytonosan szakadt, az ünneppélyen egy francziák, mint külföldiek, ropant számban jelentek meg. Az ünneppély alkalmából az egész Páris, de különösen a Boulevard volt lobogókkal s egyéb díszítésekkel gardagyon felkészítve. A kiállítás magyar része már teljesen be van fejezve, az osztrák még nem egészen kész, de már annak sem sok hiija van. Általában véve, a kiállítás ugy szólnak még csak kivülről van készen s a külföldiek által kiállított tárgyak berendezése sokkal előhaladottabb stádiumban van, mint a franczia kiállításé. Este 6 órakor a magyar és osztrák kiállítók közül — kik a megnyitáson jelen voltak — banquet rendeztek. A közkivillágítás, melyet szintén a megnyitás alkalmából rendeztek, föltötte fényes volt; az egész Páris fénytengerben uszott.

Sorshuzás.

Bécs, május 1. Az 1860-diki állami sorsjegyek húzása. — Kijötték a következő számok:

18,802 sor, 17. sz.	50,000 ény.
8862 " 17. "	50,000 ft.
18,802 " 9. "	25,000 "
1575 " 4. "	10,000 "
943 " 14. "	10,000 "
8862 " 8. "	5000 "

Napi hírek.

— **Meghívás.** A zene különféle ágában oktatást nyert tanítványaim előhaladását nyilván vizsgán ohajtván a t. szülőknek és a n. é. közönségnek bemutatni, bátor vagyok az érdek öökét egész alázattal felkérni, hogy a folyó év május hó 4 én este fél 8 órakor a „Korona” szálloda nagy t. mében tartandó vizsgán megjeleni sziveskedjenek. Debreczen, 1878. ápril 10. Tisztelettel **Schmiedt Samuel**, zenetanár. A nyilvános vizsga nisorozata a következő: 1. „Tanhuszer” induló, Wagneről; 2. zongorán 8 kére előadják: Popper Berta, Schwartz Paula kissaszonyok és Ledig Henrik, Popper Tódor urak 2. „Fantasia” Harmstól.

mar bele gyakorolja magát e működésbe és nem sokára egész ilyen a b c felett rendelkező, soha egy percze sem jön többé e miatt zavará.

Arra, hogy tulajdonképen hova fejlődik Fernownak Ripperda Kissaszonyhoz való viszonya, épen Fernow gondolt legkevésbe. — Azon boldog emberek természetével bírt, kik egy indokolt jelenek élve, a komor jóvót teljes laktörökön kívül lelkük hágnyi. De mit is használt volna neki a buskodikás, az okoskodás? Pedig az ügyek állását tekintve, csak a véletlen volt képes számára a boldogsághoz vezető utat egyengetni. De ebben megbízott a szerelem és a hűség nevében.

(Folyt. köv.)

